

ръзванае. Следъ тая дата, обаче, такава практика изобщо би била рискована.

Къмъ горнитѣ кратки съвети, трѣбва да прибавимъ и слѣднитѣ: Следъ падане на градушката, особено при голѣми повреди, никой лозарь не бива да занемарява лозето си. Напротивъ. Всѣки е длѣженъ **навременно и най-прилежно** да извѣршва необходимитѣ прѣскания противъ пероноспората — непорѣзанитѣ **веднага следъ градушката**, а порѣзанитѣ — **следъ изкарването на филизи**. Да се помни, че градобититѣ лозя още по-силно се нападатъ отъ тая страшна болесть. По-нататъкъ следва филизенето, т. е. отстраняването на непотрѣбнитѣ филизи, врѣзването на останалитѣ, редовната плитка копанъ и др.

Само грижливо гледанитѣ градобити лозя, даже и най-погрешенитѣ, могатъ да се поправятъ презъ сѫщата година. Инакъ тѣ заслабватъ, линѣятъ. Ако пѣкъ повредитѣ следватъ 2—3 години подъ редъ, което не е рѣдко, тѣ могатъ да загинатъ съвсемъ.

С. П.

Производството на маслени и индустриталини растения въ България

Въ февруарската книжка на сп. „Народна цѣлина“ дадохме кратки сведения за производството на зърнени храни въ България.

Въ тая книжка даваме сведения за производството на **маслени и индустриталини растения**, съ малки обяснения за развитието на това производство. Общитѣ числа заемаме и сега отъ официалнитѣ издания на Гл. Дирекция на статистиката.

Въ групата маслени и индустриталини растения спадатъ следнитѣ 12 вида: рапица, слънчогледъ, сусамъ, анасонъ, резине, фастъци, тютюнъ, макъ, памукъ, ленъ, конопъ и захарно цвекло. Понеже за цвеклото липсватъ сведения за 1928. година, въ настоящата статия не говоримъ за него.

Даннитѣ обхващатъ 5-годишния периодъ отъ 1924. до 1928. год. включително. Засѣтата площъ съ изброенитѣ видове растения е показана крѣгло въ декари, а производството (семе, листа, влакна и др.) въ килограми.

*

Бие на очи, че докато засѣтата площъ съ зърнени храни е около 64%, отъ **обработваемата земя** (засадена, засѣта и угари), както показвахме това въ февруарската книжка, засѣтата